

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9Csp/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223210791
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:8223210791.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu IFIS investiční fond, a.s., so sídlom Čechyňská 419/14a, Trnitá, 602 00 Brno, Česká republika, IČO:24 316 717 zastúpeného Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107 proti žalovanému A. B., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D. o zaplatenie X.XXX,XX eur a zmluvnej pokuty XXX,XX eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške XXX,XX eur z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, ktorým pôvodne bola spoločnosť E. XXXX, F. ako konkurzný správca úpadcu - obchodnej spoločnosti Silverside, a.s., v konkurze, so sídlom Plynárska 7/B, 821 09 Bratislava, IČO:50 052 560 podal na tunajšom súde dňa 05.12.2023 žalobu, v ktorej žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu X.XXX,XX eur, neuhradené náklady spojené s poistením vo výške 96,-eur, úroky vo výške 92,19 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm omeškaných splátok úveru a súm omeškaných mesačných nákladov spojených s poistením za obdobie omeškania špecifikované v žalobe, zmluvnú pokutu vo výške 196,38 eur, náklady za vystavenie upomienky vo výške 3,-eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že je správcom konkurznej podstaty úpadcu – spoločnosti Silverside, a.s. v konkurze na majetok ktorej bol konkurz vyhlásený uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.09.2022 sp.zn.31K/25/2022 a že uvedená spoločnosť žalovanému poskytla na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 01.07.2019 spotrebiteľský úver vo výške X.XXX,-XXX pri zmluvnom úroku 19,38 % p.a. ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 110,55 eur. Tvrdil, že v rovnaký deň uzatvoril so žalovaným zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č.XXXXXXXXXX, ktoré bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru dlžníkovi ani podmienkou uzavretia zmluvy a na základe ktorej mal žalovaný splácať mesačné náklady spojené s poistením vo výške 9,60 eur vždy spolu s pravidelnou mesačnou splátkou úveru. Tvrdil, že žalovaný dostal sa do omeškania, úver riadne a včas nesplácal a dlžné splátky nedoplatil ani napriek upomienke č.1 zo dňa 22.10.2021 v ktorej bol upozornený na uplatnenie si nákladov za vystavenie upomienky v zmysle Sadzobníka a zmluvnej pokuty a úroku z omeškania. Podľa žaloby zverejnením uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku SR dňa 29.09.2022 nastal dňa 30.09.2022 ex lege účinnok zosplatnenia úveru. Poukazujúc na čl. IX zmluvy tvrdil, že má aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % dlžnej sumy, právo na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej

sumy nezaplatených splátok od prvého dňa omeškania a z dlžnej sumy neuhradených súm mesačných nákladov spojených s poistením od prvého dňa omeškania. Jeho nárok tak podľa špecifikácie v žalobe má tvoriť dlžná istina vo výške X.XXX,XX eur predstavujúca celkovú sumu nezaplatenej istiny úveru a suma 96,-eur predstavujúca celkovú sumu neuhradených mesačných nákladov spojených s poistením, zmluvné úroky vo výške 19,38 % p.a., teda celkovo vo výške 92,19 eur, zmluvná pokuta vo výške spolu 196,38 eur a úroky z omeškania zo splátok, ako aj zo súm omeškaných mesačných nákladov spojených s poistením a tiež náklady na vystavenie upomienky č.1 vo výške 3,-eur.

3. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený na adrese C. XXX/X sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt bola v súlade s § 116 ods.2 CSP doručovaná oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

4. Uznesením zo dňa 28.11.2024 č.k.9Csp/42/2023-66 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť IFIS investiční fond, a.s., IČO: 24 316 717 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2025 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou IFIS investiční fond, a.s. (ďalej len „žalobca“).

5. Výzvou zo dňa 11.03.2025 súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval, aby v lehote 10 dní doplnil rozhodujúce skutočnosti a skutkové tvrdenia tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovaného, jeho schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a aby predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovaného. Zároveň vyzval ho oznámiť, akú sumu uhradil žalovaný reálne od uzavretia zmluvy doposiaľ (súčet všetkých uskutočnených úhrad) a zaujať stanovisko k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky (zmluvnej pokuty v čl. IX zmluvy) a skúmaniu zákonnej prekážky v uplatňovaní nárokov z nej aj v tomto konaní s poukazom na tam uvedené súdne rozhodnutia a § 53a Občianskeho zákonníka.

6. Žalobca k výzve súdu sa vyjadril tak, že uviedol skutočnosti, z ktorých vychádzal pri posúdení bonity žalovaného a predložil početné listiny z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného (potvrdenie o zamestnaní, dohoda o zmene pracovnej zmluvy č.1, výplatné pásky, výpis z účtu žalovaného, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, správu z registra úverov). Čo sa týka splácania úveru, uviedol, že žalovaný na splatenie úveru poukázal celkovo sumu vo výške 3.177,02 eur ako to čo do dátumu a výšky úhrad vyplýva z prehľadu úhrad žalovaného. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 196,38 eur uviedol, že v tejto časti berie žalobu späť.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 14.05.2025 na ktoré sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili žalovaný ani právny zástupca žalobcu. Žalovanému predvolanie na pojednávanie doručované bolo v súlade s ust. § 106 ods.1 písm. a/ CSP na adresu trvalého pobytu zapísanú v Registri obyvateľov SR, keďže inú adresu na doručovanie súdu neoznámil, predvolanie sa vrátilo súdu s tým, že adresát (žalovaný) si ho neprevzal v odbernej lehote. Predvolanie sa tak za doručené žalovanému v zmysle § 112 CSP považovalo dňom 07.04.2025. Neúčast' na pojednávaní žalovaný neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. Právny zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP a § 157 ods.1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sám žalovaný žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

9. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 01.07.2019 predloženej žalobcom (čl.18 až 22 spisu) súd zistil, že pôvodný žalobca a žalovaný uzavreli písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške X.XXX,-XXX. Žalovaný mal tento úver podľa zmluvy splácať 36-imi mesačnými splátkami vo výške 110,55

eur splatnými vždy do 15. dňa v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 15.08.2019 a poslednou dňa 15.07.2022, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma splatná spotrebiteľom je 3.979,80 eur. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 19,38 % a RPMN 20,60 % s tým, že priemerná RPMN bola 12,23 % a odplata 19,38 %. Súčasťou zmluvy ako jej článok XIV. bol aj Splátkový kalendár obsahujúci dátumy, výšku a rozpis jednotlivých splátok s uvedením, aká suma tej ktorej splátky započítaná bude na istinu a aká na úroky.

10. V rovnaký deň strany uzavreli aj osobitnú Zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č.XXX XXX XXX predmetom ktorej bolo dojednanie poistenia schopnosti splácať úver v rozsahu komplexného súboru poistenia s nákladmi spojenými s poistením vo výške 0,32 % z istiny poskytnutého úveru za každé poistné obdobie, t.j. mesačné náklady spojené s poistením predstavovali sumu 9,60 eur a tie mali byť platené spolu s pravidelnou splátkou úveru podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod jej variabilným symbolom. Žalovaný potvrdil, že poistenie je dobrovoľné a nebolo podmienkou poskytnutia úveru zo strany veriteľa (zvyraznený bod 13 zmluvy).

11. Z platobnej disciplíny k predmetnej úverovej zmluve predloženej žalobcom súd zistil, že pri vyčerpanej sume X.XXX,-XXX žalovaný na úver zaplatil v splátkach platených odo dňa 11.09.2019 do dňa 28.09.2021 sumu spolu 3.177,02 eur. Uvedené zistenie zodpovedá tvrdeniu žalobcu v jeho vyjadrení na výzvu súdu, že žalovaný celkovo uhradil na zmluvu sumu 3.177,02 eur.

12. Listom zo dňa 22.10.2021 označeným ako „Upomienka č.1“ pôvodný žalobca upomínal žalovaného k úhrade splátky úveru splatnej dňa 15.10.2021 a poplatku za upomienku vo výške 3,-eur. List podľa predloženého dokladu o doručovaní žalovanému doručovaný bol na adresu C. XXX/X, D. a ako neprevzatý v odbernej lehote vrátený odosielateľovi dňa 16.11.2021.

13. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k.31K/25/2022-120 zo dňa 22.09.2022 právoplatným dňa 30.09.2022 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Silverside, a.s., so sídlom Plynárska 7/ B, 821 09 Bratislava, IČO:50 052 560. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k.31K/25/2022-253 zo dňa 04.10.2022 právoplatným dňa 11.10.2022 bol do funkcie správcu úpadcu ustanovený JUDr. Jaroslav Jakubčo a uznesením Okresného súdu Bratislava I č.k.31K/25/2022-809 zo dňa 09.03.2023 právoplatným dňa 16.03.2023 súd odvolal z funkcie správu JUDr. Jaroslava Jakubča a od 06.03.2024 správcom konkurznej podstaty úpadcu bola spoločnosť E. XXXX, F., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z obchodného registra spoločnosti Silverside, a.s. v konkurze a žalobcom predložených uznesení.

14. Žalobca po výzve súdu predložil doklady k skúmaniu a prevereniu bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy z ktorých vyplýva, že preveril jeho rodinný a osobný stav a vyživovacie povinnosti a zistil, že žalovaný zamestnaný je ako administratívny pracovník na základe pracovnej zmluvy u zamestnávateľa PSS SVIDNÍK, a.s. s výškou priemerného príjmu uvedenou žalovaným ako 578,83 eur mesačne. Zamestnanie a výšku príjmu žalobca mal riadne overenú z potvrdenia o zamestnaní u zamestnávateľa PSS SVIDNÍK, a.s. a z dohody o zmene pracovnej zmluvy č.1 zo dňa 21.06.2019 a z výplatných pások žalovaného za mesiace marec, apríl a máj 2019 z ktorých vyplýva, že jeho čistý priemerný mesačný zárobok bol cca 615 eur z ktorého preto žalobca správne vychádzal. Úverové zaťaženie žalovaného veriteľ mal preverené z registra úverov.

15. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že pôvodný veriteľ bol obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov. Predmetom zmluvy, ako je to v nej aj výslovne uvedené bolo dojednanie bezúčelového spotrebiteľského úveru, jednalo sa o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

16. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 01.07.2019 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

18. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 7 ods.4 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

21. Podľa § 7 ods.16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods.17 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 7 ods.19 a 20 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s

príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a na príjem spotrebiteľa.

25. Podľa § 7 ods. 28 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní príjmu spotrebiteľa na účely výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver zohľadňovať jeho očakávané zníženie, a to najmä z dôvodu očakávaného začatia poberania starobného dôchodku 17te) počas doby splácania úveru.

26. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

28. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu 01.07.2019 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov

30. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou. Pohľadávky úpadcu spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu, 1a) ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa na účely konkurzu považujú za splatné až odo dňa ukončenia prevádzkovania úpadcovho podniku správcom po vyhlásení konkurzu.

31. Keďže žalobca žalobu čo do zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 196,38 eur vzal späť skôr než sa začalo pojednávanie a súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím a zastavením konania sa tu nevyžadoval, rozhodol o tomto čiastočnom späťvzatií súd v tomto rozsudku (§ 145 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) tak, že konanie v rozsahu späťvzatia žaloby v súlade s § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 veta druhá CSP bez ďalšieho zastavil (prvý výrok rozsudku).

32. Vo zvyšku súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalobu mal za nedôvodnú. Žalobca predložením písomného vyhotovenia zmluvy riadne preukázal, že pôvodný veriteľ Silverside, a.s. so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zákonom predpísanej písomnej forme, zmluva bola v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahoval slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare (§ 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 01.07.2019). Zmluva však podľa názoru súdu neobsahuje zákonným spôsobom a správne vyjadrenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch predpísanú ako podmienka vzniku nároku na úroky a poplatky za úver (ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov), jednalo sa preto o bezúročný a bezpoplatkový úver.

33. Ako vyplýva z predmetného zákonného ustanovenia, v zmluve musí byť uvedená jednak RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ totiž ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov, táto je definovaná v ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. V zmysle ust. § 19 ods. 2 vety prvej pred bodkočiarku zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ak teda zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vo svojich ustanoveniach priamo považuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za jeden zo základných predpokladov pre výpočet RPMN, je nepochybné, že takýto predpoklad musel byť priamo uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. h) o spotrebiteľských úveroch. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je obsiahnutý údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za takejto situácie žalovaného ako spotrebiteľa nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy poznal všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý poznal všetky okolnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku. V súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16CoCsp/13/2022 z 27. 03. 2023, ktorý vyššie uvedený nedostatok vo veci iného dodávateľa považoval za dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru. Zároveň porovnaj v obdobnej veci aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/36/2022 z 24. 04. 2023 v súvislosti s absenciou uvedenej náležitosti. Iné dokumenty odovzdané spotrebiteľovi následne po uzavretí formulárovej zmluvy už nemajú rovnakú relevanciu. Celkové náklady spotrebiteľa sú jedným zo základných kritérií, ktoré sa pomáhajú spotrebiteľovi rozhodnúť, či zmluvu uzavrie alebo nie, ak už nemá možnosť vyjednať konkrétne podmienky zmluvy (nakolko sa jedná o zmluvu formulárovú). Formulár zmluvy v čl. I bod 2 uvádza, že dlžník jej podpisom mal potvrdiť prevzatie štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a informáciu o RPMN a hodnotu RPMN, žiaden taký dokument však súdu do skončenia dokazovania predložený nebol. Nič to nemení na nedodržaní danej náležitosti v zmluve.

34. Práve v súvislosti s uvedením všetkých predpokladov na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere súvisí aj aktuálne rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, a to rozsudok Súdneho dvora z 23. januára 2025 vo veci C 677/23, v zmysle záverov ktorého Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

35. Tieto predpoklady musia byť dostatočne zrejme a určité už z obsahu formulára preskúmvanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd má za to, že v danom prípade tieto predpoklady v zmluve jednoznačne uvedené nie sú a nie je zrejme, ako dospel žalobca k výpočtu údajov o RPMN v zmluve uvedeného. Súd v súvislosti so záverom o potrebe skúmania uvedenej náležitosti a o jej absencii poukazuje napr. aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 7Csp/72/2023, kde bola rovnako preskúmvaná obdobná zmluva o spotrebiteľskom úvere spoločnosti Silverside, a.s. a kde bol úver z nej práve pre absenciu danej zákonnej náležitosti určený za bezúročný a bez poplatkov (viď výrok III rozsudku a bod 37 jeho odôvodnenia kde súd uviedol, cit. „z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktoré musia byť v zmysle rozsudku Súdneho dvora zo dňa 23.01.2025 vo veci G./XX výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd posúdil predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu...“.

36. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalovaný mal veriteľovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 3.000,-eur. Z platobnej disciplíny a tvrdení samotného žalobcu vyplýva, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný v splátkach doposiaľ uhradil sumu 3.177,02 eur, čo pokrýva tak istinu ako aj nezaplatené poistné uplatňované žalobcom v tomto konaní (vo výške 96,-eur, pričom vzhľadom na dispozičný princíp a tvrdenia žalobcu, pri nesprávnom započítavaní úhrad žalovaného aj na úroky a poplatky súd v tomto konaní nemohol sa zaoberať tým, či nie je na poistnom prípadne ešte ďalší, netvrdený dlh, ktorý si žalobca môže uplatniť v samostatnom konaní). Dlh žalovaného vymáhaný žalobcom v tomto konaní zanikol splnením, preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Ako nedôvodnú žalobu posúdil aj čo do zaplatenia nákladov za vystavenie upomienky vo výške 3,-eur, nakoľko žalovaný dňa 22.10.2021 kedy bola upomienka vystavená už mal celú istinu bezúročného a bezpoplatkového úveru dávno uhradenú, nebolo ho preto k čomu platne upomínať.

37. Pre úplnosť súd uvádza, že i keby zmluva obsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti a nešlo by o bezúročný a bezpoplatkový úver z dôvodov podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, na výsledku konania by to nič nemenilo a žaloba žalobcu by i tak musela byť zamietnutá. Nakoľko jednalo sa tu o spor s ochranou slabšej strany (spotrebiteľský spor) a žalobca svoje nároky vyvodzuje zo spotrebiteľskej zmluvy, nemali by byť pochybnosti o tom, čo jasne vyplýva zo zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa a z judikatúry tak vnútroštátnej, ako aj judikatúry Súdneho dvora a síce o povinnosti vnútroštátneho súdu preskúmať ex offo prípadný nekalý charakter zmluvnej podmienky (dojednaní), len čo má súd k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Súd preto z úradnej moci preskúmal žalobcom predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom dospel k záveru, že dojednaná úroková sadzba vo výške 19,38 % ročne je v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko priemerné úrokové sadzby z obdobných spotrebiteľských úverov pri nových úveroch od 1 do 5 rokov boli v tom čase (v čase uzavretia zmluvy) podľa údajov zverejňovaných Národnou bankou Slovenska vo výške 5,18 % ročne, teda dohodnutá výška úrokov v danom prípade takmer štvornásobne prevyšuje úrokové sadzby, za ktoré poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzatvorenia zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil dojednaný úrok za neplatný, pre jeho rozpor s dobrými mravmi.

38. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

39. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

40. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto by v prípade, že by nešlo o bezúročný a bezpoplatkový úver bola s poukazom na ust. § 39 a § 41 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

41. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

42. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolačný súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

43. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti

priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014.

44. I keď súd nepopiera a rešpektuje skutočnosť, že výška úrokov u nebankových subjektov, akým bol aj pôvodný veriteľ je logicky vyššia ako obvyklé bankové úroky vzhľadom na ich vyššie podnikateľské riziko, to neznamená, že výška úrokov či inej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov môže byť u nebankového subjektu neobmedzená, bezbrehá, nemajúca žiadne limity, niekoľkonásobne presahujúca tieto bankové úroky, ako je tomu v prípade predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 39 a § 41 Občianskeho zákonníka). A keďže z absolútne, od počiatku neplatného dojednania nemohlo vzniknúť právo ani na časť úrokov, súd by aj tak nemohol žalobcovi priznať ani časť požadovaných úrokov.

45. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

46. Rozhodovacia prax súdov vyhodnotila výšku úrokov ako priečiacu sa dobrým mravom v prípadoch, ak tieto prevyšovali úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.5Cdo/26/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.5Co/133/2014 zo dňa 25.6.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/79/2016 zo dňa 26.10.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co/53/2016 zo dňa 29.8.2016 a iné). Súdna prax taktiež ustálila, že za rozporné s dobrými mravmi sa považuje poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. (rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 5.11.2014, sp.zn. 8CoCsp/20/2022 zo dňa 30.6.2022, sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/77/2017 zo dňa 14.3.2018, rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/114/119 zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 15Co/276/2018 zo dňa 13.3.2019 a iné).

XX. Pokiaľ by žalobca namietal, že výšku úrokovej sadzby nemožno posudzovať izolovane bez toho, aby súd prihliadal na to, že celková výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevyklučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/53/2016 zo dňa 28.9.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22. 10. 2020). Vzhľadom na uvedené závery súd osobitne, bez ohľadu na výšku dojednanej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov, posudzoval výšku dohodnutej úrokovej sadzby a dospel k záveru o tom, že táto odporuje dobrým mravom, a teda je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže by zmluva bola neplatná v časti dojednaných úrokov, žalobca by mal právo len na vrátenie istiny úveru, ktorej celú výšku žalovaný už splatil.

48. Uvedené právne posúdenie výšky úrokov pre žalobcu nemôže byť v žiadnom prípade nové, či prekvapivé, nakoľko je súladné nielen s doterajšou ustálenou rozhodovacou praxou ostatných civilných senátov v sídle tunajšieho súdu (senáty, 1, 5, 6, viď napr. právoplatné rozsudky Okresného súdu Bardejov vo veciach sp.zn.1Csp/9/2024, 5Csp/13/2024 a iné), ale aj s praxou ostatných súdov (viď napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.9Csp/2/2024).

49. Preto po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom čo do zmluvnej pokuty a zastavení konania v danej časti vo zvyšku súd vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru žalobu zamietol.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba čo do zmluvnej pokuty vzatá späť bola procesným zavinením žalobcu a vo zvyšku bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.